

2X EEN VIRUS

Omdat er de afgelopen maanden en zeker nog de komende maanden geen Soos bijeenkomsten gehouden worden, schrijf ik zelf maar een stukje, en maai zo een stukje gras voor de voeten van Herman weg. Sorry Herman, je vindt vast nog wel iets leuks voor een eventueel afscheidspraatje.

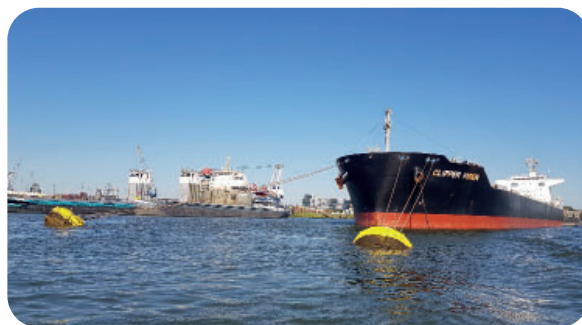
Als klein jochie van 10 ging ik met mijn vader mee naar de Stenen Steiger/ Pistooldhaven en maakte daar af en toe een loodsreis mee, was fikkie aan het stoken op de glooiing, leerde tafeltennissen en biljarten in de loodsenwacht en voer af en toe mee met de KRVE loodstender om het wisselen van de haven- en rijksloodsen mee te maken. Het virus wat ik daar toen heb opgelopen, **het water-varen-manoeuvreren-met-boten-loods virus**, ben ik nooit meer kwijtgeraakt en wist dus wat ik wilde worden.

Na de lagere school, HAVO, Hogere Zeevaartschool (in Rotterdam) en diploma A voor scheepswerktuigkundigen ben ik gaan varen bij de Nedlloyd en heb dat 11 jaar volgehouden. Toen, vlak voor de leeftijdsgrens voor mij van toepassing werd, mocht ik toch bij het Loodswezen Regio Rotterdam-Rijnmond de opleiding (OTR2) in. September 1997 begon het jaar van afzien, weer leren leren, tentamens, examens en vooral het afkijken van toekomstige collega's hoe ze dat manoeuvreren met al die boten deden. September 1998 dan eindelijk op de lat. Wat een genot, maar om nou te zeggen dat ik alles al wist, wel heel veel, maar de ervaring was er nog niet echt.

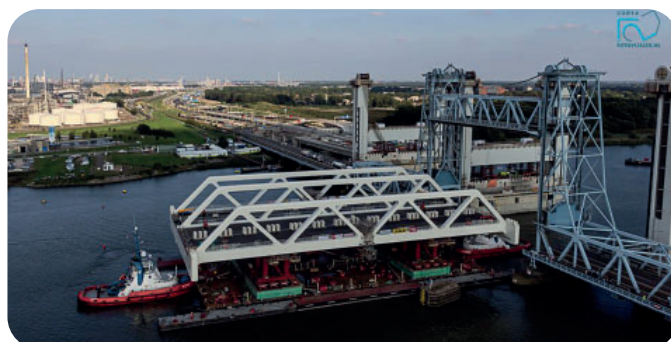
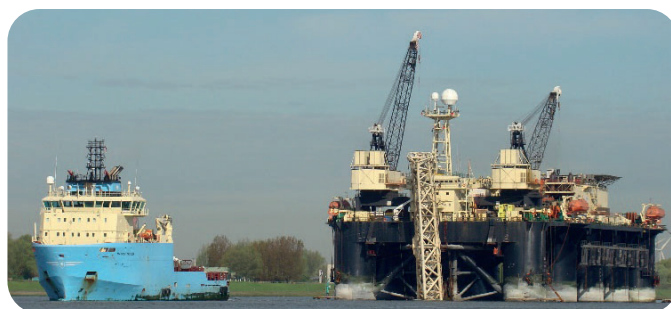

Nu 22 jaar later is de ervaring er gelukkig wel, maar tijdens de afgelopen jaren bleef er toch af en toe wat nieuws te leren. Het blijft een praktijkvak en je moet het nu eenmaal veel doen.

2X EEN VIRUS (VERVOLG)

Tijdens de generale loodsjaren groeide ik door als "groene" loods naar de binnenlanden achter Dordt en Moerdijk, toen Stadse loods en als toetje Scheveningen loods. Het aan de tand voelen van nieuwe aspiranten als examinator DM was erg leuk. Hoeveel reizen ik totaal gemaakt hebt weet ik niet precies, maar het benadert de 7000. Plofpotten, zoevertjes, boeien reizen, transporten, gewone reizen, zure kapiteins, loodsboot vaartochten, peilreizen, deuken, trossen in de schroef, krassen in de lak, snuffelen in de modder, gebroken sleeptrossen, bijna aanvaringen, heel veel meegemaakt, maar gelukkig geen gewonden of erger. Laat ik dat dus nog maar snel afkloppen voor de laatste maanden.

Zoals de goede lezer nu wel begrijpt: ik stop met het loodsen per 1 januari 2021 en ga heerlijk genieten van het slapen 's nachts, andere leuke dingen dan varen doen en kom ik gezellig naar de Soos als dat weer kan en mag om te kijken of de toko nog lekker draait.

Waarschijnlijk zal ook ik dan zeggen: vroeger deden we dat heel anders!

De laatste 11 jaar heb ik ook de roei-kar getrokken en het roeiteam in de "Lootsman" weten te houden tijdens trainingen en wedstrijden. Gelukkig groeit het aantal leden weer heel voorzichtig en kan ik de organisatie met een gerust hart overdragen aan Brian Schillemans.

Helaas valt het afscheid in het Maaswater door alle Corona perikelen. Dit virus waar ik zo snel mogelijk, net als iedereen, van af wens te komen (ben nog niet besmet geweest hoor!), staat een gezellig afscheidsfeestje in de weg.

Hopelijk kunnen we volgend jaar toch nog ergens een glas heffen op de afgelopen loodsjaren en de tijd die komen gaat.

Op 1 januari, na de oliebollen en champagne, is het mooi geweest (mijn laatste werkdag is op 28 december).

Dus: bedankt alle collega's, loodsboot en tender bemanningen, kantoormedewerkers, Soos bestuur, sleepboot bemanningen en roeiers voor de fijne samenwerking.

Het begon en eindigt dus met een virus. Voor het eerste is gelukkig nog geen vaccin ontdekt, voor het laatste zal vast en zeker binnenkort wel iets gevonden worden. Blijf gezond, veel lachen en snel tot ziens!

Met collegiale groet, Egbert Giebel

